

(KOCZOT) (3) sb m

Teksty nie oznaezają ó (Cn oba o jasne).

sg G koczota (2). ◇ pl A koczoty (1).

Sł stp brak, Sł stp nazw os, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. *Drobna moneta; nummus minimus* Cn (2) : Snadźby dziś drugi wolał brąc lądá koczoty/ A niżli tákie fkárby y tákie klenoty. *HistLan* Fv.

Zwrot: »i koczota nie dać« (1): Dla tego ktoś ty iest, álbo ktoś nie iest, Y koczotábym nie dał. *CiekPotr* 75.

2. *Rajfur, stręczyciel; amicarius, aquariolus, ballio, conciliator, leno, lenullus, leriunculus, lupanarius, perductor* Cn (1) : A iefli fię zgromádzą wżyścy do Koczotá: Iuż fię tám porozumie z niecnotą niecnotá. *KlonWor* 35.

Synonimy: 1. *kwartnik*; 2. *gospodarz, kurwigospodarz, rufijan, zamtuźnik*.

MM